

blik på konti, der er ophævet eller nedbragt væsentligt i 1977.

Det må forventes, at denne foranstaltning vil medføre, at skatteydere, der gør forsøg på uddragelser af den foran omtalte art, vil udsætte sig for en meget betydelig risiko for opdagelse med deraf følgende konsekvenser i form af skatteefterbetaling og eventuelt straf.

Kontrolordningen vedrørende obligationsrenter foreslås i overensstemmelse med § 2 i lovforslag L 175 givet virkning for renter, der forfalder, og obligationer og kuponer, der overdrages efter den 31. december 1977.

Efter lovforslagets § 2, stk. 7, gælder adgangen til at inddrage indeståendet på uidentificerede konti, blot personnummeret ikke er anmeldt rettidigt. Efter ændringsforslaget kan den blotte undladelse af at oplyse personnummeret ikke føre til inddragelse, idet det er en betingelse for inddragelsen, at ligningsmyndighederne ikke har kunnet henføre kontoen til den virkelige ejer.

Efter ændringsforslaget bliver fremgangsmåden ved inddragelse følgende:

Konti, for hvilke personnummer m. v. ikke er oplyst senest den 1. oktober 1977, spærres efter lovforslagets § 2, stk. 4. Spærringen ophører, når kontohaveren giver de foreskrevne oplysninger.

Når ministeren for skatter og afgifter træffer bestemmelse derom efter § 2, stk. 6, skal pengeinstitutterne m. fl. tilsende statskattedirektoratet en fortegnelse over konti, for hvilke personnummer m. v. ikke er oplyst. For en del af disse konti må det forventes, at skattemyndighederne vil være i stand til at identificere kontohaveren.

For de konti, der herefter stadig ikke er identificeret, bestemmer ændringsforslagets § 01, stk. 7, jfr. den foreslåede ændring af den gældende lovs § 11, 4. pkt., at det næste skridt før en eventuel inddragelse er en offentlig varsling med 12 måneders frist. Hvis ingen berettiget gør indsigelse inden fristens udløb, inddrages kontoen til fordel for statskassen. Ministeren for skatter og afgifter kan under særlige omstændigheder undlade inddragelse af uidentificerede konti eller tillade tilbagebetaling af allerede indtagne beløb, jfr. herved henvisningen til gældende lovs § 11, 5. pkt.

Som bestemmelserne er affattet, er det overladt til ministeren for skatter og afgifter

at bestemme, hvornår pengeinstitutterne skal indsende de omtalte fortegnelser, og hvornår den offentlige varsling skal finde sted. Det er ikke hensigten at iværksætte disse foranstaltninger, før der er forløbet mindst et par år, således at der bliver mulighed for at få så mange kontohavere som muligt identificeret, Ministerens beføjelse til at undlade inddragelse eller tillade tilbagebetaling af inddragne beløb agtes administreret forholdsvis liberalt under hensyn til, at hovedformålet med ordningen er at få de konti, der eksisterer ved lovens ikrafttræden, identificeret, medens det ikke i sig selv er et formål at skaffe statskassen indtægter ved hjælp af inddragelserne.

I bemærkningerne til forslag til lov om ændring af skattekontrolloven. (Kontrol med obligationsrenter m. v.) (L 175) er det anført, at der i forbindelse med en samarbejdning af de to lovforslag om ændring af kontrolloven vil blive givet et samlet overslag over de administrationsomkostninger, som de to forslag vil medføre for staten.

Følgende oplysning kan gives:

Statens udgifter ved ordningernes etablering kan anslås til ca. 2,5 mill. kr. De årlige driftsudgifter kan anslås til ca. 4 mill. kr. eksklusiv moms. Det anslås, at statens udgifter til annoncering om de nye regler vil beløbe sig til ca. 850.000 kr.

Postgirokontoet påregner en etableringsudgift vedrørende indberetningen af renteindtægter på postgirokonti på godt 3 mill. kr. De årlige driftsomkostninger skønnes at blive ca. 400.000 kr.

Bankerne og sparekasserne har oplyst, at deres etableringsomkostninger i forbindelse med oplysningsordningerne vil blive ca. 60 mill. kr. De løbende omkostninger vil ligge omkring 22 mill. kr. årlig. Heraf udgør udgifterne til indberetningen af renteindtægter i pengeinstitutter m. v. henholdsvis 50 og 2 mill. kr.

Efter ændringsforslag nr. 2 skal adgangen til at anmode om bankoplysninger for navngivne personer efter § 8 G, stk. 1, 1. pkt., tilkomme amtsligningsrådet eller højere skattemyndighed i stedet for ligningskommissionen eller højere skattemyndighed, som foreslået i lovforslaget. De oplysninger, som amtsligningsrådet eller en højere myndighed har anmodet om, vil kunne kræves afleveret til ligningskommissionen.